

bøielighed dertil, og deels paa dens Gynde dertil; men hvad enten man ikke har frigtgjort sig og der strax maa gribes til Naturalarbejde eller der indtræder Omstændigheder, hvor Naturalarbejde ikke kan undgaaes, maa der ialtsald in subsidium være en Afgang aaben til at udføre Arbeidet ved Naturalhøveri, og det er alene derom, der er Tale. Jeg kan ikke indsee, at der i saa Henseende er Skygge af Modsigelse tilstede.

Radvig: Den ærede Majoritet har altsaa gjort den aldeles extraordinaire Omstændighed, der kan indtræde i enkelte Tilfælde, til Udgangspunkt for den almindelige Bestemmelse, thi § 8 indeholder ikke en Bestemmelse om, hvad der skal indtræde i extraordinaire Tilfælde, men den indeholder den almindelige Regel om Sneekastningsbyrdens Fordeling, og det fremtræder tværtimod i § 9 som en Særlighed, at Arbeidet skal kunne udføres ved leiede Folk for Communens Regning. Forresten lader det sig jo meget vel gjøre, at der i Nødsfald requireres Folk imod en Godtgørelse, som repareres.

Ordføreren: Analogien deraf vil den ærede sidste Taler ogsaa finde i selve Sneekastningsreglementet, hvor det som første Grundsaetning er opstillet, at til dette Arbejdes Udførelse er Staten berettiget til at holde sig til samtlige Huus- og Gaardbeboere, hvorpaa § 6 siger, gennem hvilken Præsumption man skal komme dertil. Bestemmelsen af det Spørgsmaal, om man skal have sat § 9 som den, der angaaer det Ordinaire, først og derefter § 8 som indeholdende det, der skal finde Sted subsidiairt, beroer paa, om man antager, at det Forsøg at lade Arbeidet udføres ved leiede Folk — hvilket mig vitterligt ikke er bragt til Udførelse noget Sted paa Landet, medens det er det Sædvanlige i Kjøbstæderne — vil blive Ordinarium eller ikke. Dersom det her efter bliver Ordinarium, at Arbeidet udføres ved Naturalarbejde, og at kun de mere formuende Communer lade det under sædvanlige Forhold udføre ved leiede Folk, saa er Paragraphernes Stilling den correcte; men i alt Fald kunne Paragraphernes Numere ikke be-

virke, at der skulde være en Modsigelse tilstede imellem deres Indhold.

Drejer: Til hvad den ærede Ordfører har udtalt, skal jeg blot tillade mig at sige, at det gjælder ogsaa i andre Forhold, at man bruger en forskjellig Ligningsmaade, efter som vedkommende Arbejde udføres in natura eller for Penge. Det gjælder saaledes, for at jeg skal nævne et Exempel, med Hensyn til Veiarbejde, og der er vistnok særdeles gode Grunde til at lade forskjellige Regler gjælde, efter som det er Tale om Høveri in natura eller om Pengebetaling. At den særegne Regel for Naturalarbejde staaer ved Siden af den almindelige Regel for Pengebetaling i Stedet for Arbeidet in natura, vil — haaber jeg — isvrigt, hvis Forslaget bliver til Lov, have den gode Følge, at Communerne mere og mere komme til at indsee, at den hensigtsmæssigste og for deres egen Interesse bedst tjenlige Regel er, at Sneekastningsarbejdet udføres for Penge, og at det kun bliver som Undtagelse, at man tyer til at lade Beboerne ved personligt Arbejde udføre den Sneekastning, der behøves.

Nørgaard: Jeg vilde blot i Anledning af, hvad der er anført af den 7de Landstingsmand for 2den Kreds (Thalbiger), tillade mig at gjøre den Bemærkning, at naar han udtalte, at han syntes dog, at der var væsentlig Enighed om det Meste af Fleertallets Forslag, eller at der dog ikke var væsentlig Uenighed om det Meste deraf, saa kommer det jo an paa, hvad man nemlig kalder det Meste af dette Forslag; thi det Meste af en Lov, naar man ser hen til dens Indflydelse og Betydning, kan jo indeholdes i ganske saa Linder, det kommer slet ikke an paa Mængden af Ord. Og her er det netop Tilfældet, at i en enkelt Paragraph indeholdes i ganske saa Linder det Meste og Væsentligste af hele Loven, og det, hvorom man ikke har kunnet blive enig. Naar det forøvrigt er omstalt, at § 9 væsentlig skulde kunne afhjælpe de paaankede Mangler, idet den har en Bestemmelse om, at Arbejdet kunde stee ved leiede Folk, som er det, man især maa